

ledning vil et af de gamle Huse fra en tilkøbt Lod blive bevaret for mulig senere at blive anvendt til Værksted. Maa jeg endvidere nævne, at naar der er Tale om ringere Materialier, er dette efter den tilsynsførende Arkitekt, Justitsraad Meyers Forsikring aldeles urigtigt. Om Anvendelse af Egetræ forelaa kun den Bestemmelse, at hvad der indvandt ved de gamle Huses Nedbrydelse, skulde benyttes. Hvilket er sket.

Maa jeg dernæst med Hensyn til „Braaskovgaard“ gøre et Par Bemærkninger lige overfor det Angreb paa den nyvalgte Forstander, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds (Sabroe) fremsatte. Jeg tror, jeg kan besvare dette Angreb ved at gøre det høje Ting bekendt med nogle af de Anbefalinger, som Forstander Bro har fremskaffet.

Der er først en Anbefaling af 26. Oktober 1888 fra Sognepræsten i Kullerup i Anledning af, at Bro i et Aar havde været konstitueret som Andenlærer ved Refsvindinge Skole under Lærerens Fraværelse i Militærtjenesten. Sognepræsten udtaler der, at Bro „har i den Tid i en særlig Grad formaaet at erhverve sig saavel Børnenes som de ældres Velvillie og Hengivenhed. Ved Mildhed og Kærlighed, men tillige Bestemthed og Alvor har han vidst at tilvejebringe det rette Forhold mellem Lærer og Børnene, og det er derfor med Sorg og Savn, at de skilles fra ham“. Sogneraadet i Kullerup-Refsvindinge Sogn skriver i en Anbefaling: „Han er et livligt Menneske, der paa en forunderlig mild og kærlig Maade forstaar at tiltale Børnene, saa de hjertensgerne søge Skole, og i Hjemmene med Lyst og Glæde tage fat paa Arbejdet til denne. Ved sin inderlige Kærlighed til de ham betroede Børn forstaar han at lede dem til Livlighed og en sjælden god Orden, som det er højst tiltalende at være Vidne til.“ Det siges endvidere: „Han havde en mærkværdig heldig Indflydelse paa Børnene ogsaa udenfor Skolen, vel nærmest fordi han altid mødte dem med Alvor og Kærlighed. Ogsaa de unges Kærlighed vandt han, saa Karle og Piger flokkedes om ham om Vinteraftenerne i Skolen ved Fortælling og Sang. Det følger saa af sig selv, at han ogsaa vandt Forældrenes Velvillie og Kærlighed.“ Endvidere er der en Erklæring fra Præsten i Herrested af 16. Februar 1893, hvori der udtales om Bro, som siden 1889, altsaa i 4 Aar, har været Andenlærer ved Skolen, at hans „livlige Læremaade har vakt Børnenes Lærelyst, og hans venlige Omgængelse med dem har erhvervet ham deres

Kærlighed og Hengivenhed, ligesom ogsaa Forældrenes Velvillie“. Dernæst er der en Udtalelse fra Herrested Sogneraad fra samme Tid, hvori det hedder, at han har „forstaaet at vinde blot sine Elevers Kærlighed og Hengivenhed, men ogsaa Sognebeboernes Agtelse og Velvillie. Det er Sogneraadets Overbevisning, at Hr. Bro ikke alene er en duelig og samvittighedsfuld Lærer, men at han i særlig Grad har Evne til at paavirke Børnene, saaledes at de med Lyst og Glæde og derfor med godt Udbytte følge Undervisningen“. Dernæst er der en Erklæring fra Præsten i Alminde af 8. Maj 1904. Det hedder der: „Som Præst ved Landerupgaard Opdragelsesanstalt har jeg i en Aarrække kendt Hr. Lærer Bro sammesteds. Han er en duelig og livlig Lærer og et dygtigt og af sin Gerning stærkt optaget Menneske. Han nærer stor Interesse for og har ikke liden Kærlighed til Opdragergerningen, og han vil med det Kendskab til at omgaas Børn, som han har vundet i sin nuværende Stilling, efter min Opfattelse være vel skikket til at fylde en Plads, hvor der foruden den egentlige Lærergerning tillige bliver Tale om en videregaaende Omsorg for Børnene.“ Fra samme Tid er der en Erklæring fra Forstander Møller paa Landerupgaard, hvori det hedder: „Hr. Lærer Bro, der har virket her ved Opdragelsesanstalten fra 27. Februar 1894, har udmærket sig som en meget dygtig og velbegravet Lærer og en omhyggelig tænksom Børneopdrager ved Troskab, Paalidelighed og Udholdenhed i sin Gerning, hvad der i Forening med hans livlige Natur virker meget gavnligt for Børnernes Udvikling.“ Men endelig har jeg fra de allersidste Dage en Skrivelse af 22. Oktober dette Aar fra Forstander Møller paa Landerupgaard, skrevet i Anledning af de Angreb, det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds har fremsat mod Forstander Bro. I denne Skrivelse hedder det: „At han skulde være ilde lidt af Eleverne, har jeg ikke sporet, og jeg kan heller ikke forstaa, at det skulde være Tilfældet, eftersom han var en Lærer, der særlig ofrede sig for Eleverne i deres Fritid.“ Jeg tror, at alle disse Erklæringer have betydelig mere Vægt end det ganske løse, udokumenterede Angreb, som det ærede Medlem for Aarhus nordre Kreds fremsatte.

Maa jeg endvidere til det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) sige, at naar han mente, at jeg, samtidig med, at jeg skrev det meget omtalte Brev, skulde have bragt Redaktør